

Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene
COMUNICAT DE PRESĂ nr. 115/10
Luxemburg, 25 noiembrie 2010

Hotărârea în cauza C-47/09
Comisia Europeană/Republica Italiană

Prin autorizarea denumirii „ciocolată pură”, Italia a încălcat dreptul Uniunii

O informare corectă a consumatorilor poate fi asigurată prin indicarea pe etichetă a lipsei grăsimilor de substituție

Dreptul Uniunii privind etichetarea produselor din cacao și din ciocolată¹ armonizează denumirile de vânzare ale acestora. În cazul în care conțin până la 5 % alte grăsimi vegetale decât untul de cacao (numite de substituție), denumirea produselor rămâne neschimbată, dar etichetarea lor trebuie să cuprindă, cu litere îngroșate, mențiunea specifică „conține și alte grăsimi vegetale pe lângă untul de cacao”.

Pentru produsele din ciocolată care conțin numai unt de cacao, este posibilă indicarea pe etichetă a acestei informații, cu condiția ca informația să fie corectă, imparțială, obiectivă și să nu inducă consumatorul în eroare.

Reglementarea italiană prevede posibilitatea ca mențiunea „ciocolată pură” să fie adăugată sau integrată în denumirile de vânzare, sau să fie indicată în altă parte a etichetei produselor care nu conțin materii grase de substituție, și stabilește amenzi administrative (de la 3 000 de euro la 8 000 de euro) pentru orice încălcare a acestei reglementări.

Comisia a formulat la Curtea de Justiție o acțiune în constatarea neîndeplinirii obligațiilor împotriva Italiei, susținând că acest stat membru a introdus o denumire suplimentară pentru produsele din ciocolată, în funcție de care se poate considera că acestea sunt „pure” sau „nu sunt pure”, ceea ce ar constitui o încălcare a directivei și ar fi contrar jurisprudenței Curții. Comisia consideră că informarea consumatorului despre prezența sau lipsa grăsimilor de substituție în ciocolată trebuie făcută prin etichetare și nu prin utilizarea unei denumiri de vânzare distincte.

Curtea amintește cu titlu introductiv că Uniunea Europeană a instituit o **armonizare totală a denumirilor** de vânzare privind produsele din cacao și din ciocolată destinate consumului uman **în scopul garantării caracterului unitar al pieței interne**. Aceste denumiri sunt atât **obligatorii**, cât și **rezervate pentru produsele enumerate de legislația Uniunii**. Având în vedere aceste precizări, Curtea constată că această legislație **nu prevede denumirea de vânzare „ciocolată pură” și nu permite introducerea unei asemenea denumiri de către legiuitorul național**. În aceste condiții, reglementarea italiană este contrară sistemului de denumiri de vânzare stabilit de dreptul Uniunii.

În plus, Curtea subliniază că **sistemul dublei denumiri introdus de legiuitorul italian nu respectă nici cerințele impuse de dreptul Uniunii în ceea ce privește necesitatea ca consumatorul să dispună de o informație corectă, imparțială, obiectivă și care nu este de natură să îl inducă în eroare**. Astfel, s-a constatat deja în jurisprudența Curții² că adăugarea de grăsimi vegetale de substituție la produse din cacao și din ciocolată care respectă conținuturile

¹Directiva 2000/13/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 martie 2000 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la etichetarea și prezentarea produselor alimentare, precum și la publicitatea acestora (JO L 109, p. 29, Ediție specială 15/vol. 6, p. 9) și Directiva 2000/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 iunie 2000 privind produsele din cacao și din ciocolată destinate consumului uman (JO L 197, p. 19, Ediție specială 13/vol. 30, p. 19).

² Hotărârea din 16 ianuarie 2003, Comisia/Italia, [C-14/00](#) (a se vedea [comunicatul de presă](#)).

minime impuse de legislația Uniunii, nu schimbă substanțial natura acestor produse, până la transformarea acestora în produse diferite și, prin urmare, nu justifică o diferență a denumirilor de vânzare.

În schimb, precizează Curtea, potrivit legislației Uniunii, inserarea în altă parte a etichetei a unei indicații imparțiale și obiective care informează consumatorii cu privire la lipsa, în produs, a altor grăsimi vegetale decât untul de cacao ar fi suficientă pentru a asigura o informare corectă a consumatorilor.

În consecință, Curtea conchide că, întrucât permite menținerea a două categorii de denumiri de vânzare care desemnează în esență același produs, reglementarea italiană este de natură să inducă consumatorii în eroare și, așadar, să aducă atingere dreptului acestora la o informare corectă, imparțială și obiectivă.

Prin urmare, Curtea constată că Italia și-a încălcat obligațiile care îi revin în temeiul dreptului Uniunii.

MENȚIUNE: O acțiune în constatarea neîndeplinirii obligațiilor, care este îndreptată împotriva unui stat membru care nu își respectă obligațiile care decurg din dreptul Uniunii, poate fi formulată de către Comisie sau de către un alt stat membru. În cazul în care Curtea de Justiție constată neîndeplinirea obligațiilor, statul membru în cauză trebuie să se conformeze de îndată hotărârii pronunțate.

În cazul în care consideră că statul membru nu s-a conformat hotărârii, Comisia poate introduce o nouă acțiune prin care să solicite aplicarea unor sancțiuni pecuniare. Cu toate acestea, în situația în care nu au fost comunicate Comisiei măsurile de transpunere a unei directive, Curtea poate aplica sancțiuni, la propunerea Comisiei, de la stadiul primei hotărâri.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Claudiu Ecedi-Stoisavlevici ☎ (+352) 4303 3720

Imagini de la pronunțarea hotărârii sunt disponibile pe „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106